

MÜEBBET HAPİS CEZASI'NIN NE DEMEK OLDUĞUNU BİLİYOR MUSUNUZ?

Ya da hiçbir somut delil, gerekçeli iddia, inandırıcı suçlama olmadan 5 yılı cezaevinde geçirmenin nasıl bir his olduğunu?

Tahliye kararı ile aynı gün bir başka akıldışı suçlama ile tutukluluğun devam etmesinin insanı nasıl etkilediğini?

Aynı suçlama ile açılan iki davadan beraat eden meslek odası yöneticileri ve avukatlarının yine aynı suçlama ile Gezi Parkına ve yaşamın bütün renklerine sahip çıkmış olmalarına bu kez el yükseltircesine "ağırlaştırılmış müebbet hapis" cezası talep etmenin ne demek olduğunu farkında mısınız?

Uzun tutukluluk ve ağırlaştırılmış müebbet cezalarını bu kadar kolay istemenin, iddianamelere yazmanın; ülkemizde çıkacak her itiraza, işini ekmeğini talep eden işçilere, ürünü elinde kalan köylülere, erkek cinayetlerine kurban olmayacağız diyen kadınlara, demokratik özerk üniversite talebini dillendiren gençlere, biz de varız diyen lgbti+'lara, satış yapamayan esnafa, geçinemiyoruz ve barınamıyoruz diyen yoksullara ve GEZİ özelinden kent ve doğa yağmasına karşı çıkan mühendislere, mimarlara, şehir plancılarına ve beraberlerinde "Taksim Dayanışması" olarak bu itirazı büyüten DİSK, KESK, TMMOB, TTB ve onlarca siyasi parti, köy derneği, çevre, kültür sanat inisiyatiflerine kadar demokratik bir ülkede yapması gereken itiraz ve sorgulama hakkını kullanan tüm kurum ve kişilere verilmek istenen gözdağı olduğunu biliyor ve görüyoruz.

"Ağırlaştırılmış müebbet" istenen bu davaların seçim hesapları üzerinden ülkemizi ve yurttaşlarımızı kutuplaştırma siyasetinin bir parçası olduğunu dünya âlem de biliyor.

Siyaset ülkenin sorunlarını çözmek üzere kendi kuralları ile yapılmalı, ADALET; başta Anayasa olmak üzere, mevcut yasalar, teamüller, etik değerler ve ülkemizce onaylanmış uluslararası hukuk normları ile hukukun üstünlüğü ve evrensel ilkeler üzerinden işlemelidir.

Gelen direktifler ya da beklentiler doğrultusunda "tutuklama - ağır ceza - beraat - bozma - birleştirme - yine beraat - yeniden tutuklama - ayırma - yeniden ceza" sarmalında kararlar veren hakimlerle ülke yönetmeye kalkmak ülkemize ve insanımıza yapılan en büyük kötülüktür.

İktidarın ihtiyaçlarına göre karar veren mahkemeler ülkenin demokrasisini ve geleceğini tahrip etmekte, birçok dava dosyasında mağduriyetler yaratmaya devam etmektedir.

Oysa Gezi Parkına "Topçu Kışlası" ihyası adı altında "Rezidanslar ve ticari alanlar" yapılmasını savunanlar olabilir. Hatta ülkeyi ve şehri yönetenlerin de bu fikri savunmaları, başta İstanbul halkı olmak üzere bütün yurttaşları park ihtiyacının olmadığına, deprem toplanma alanının gereksiz olduğuna ikna etmeye çalışmaları kendi tercihleri olarak görülebilir.

İstanbul için çok yanlış olacağı, geleceğimiz ve torunlarımız için yeşili, parkı olmayan bir şehri ve rantı doğaya tercih eden bir anlayışı miras bırakacağı açık olan bu zihniyete teslim olmamak da bir başka tercihi ifade eder.

GEZİ'nin park olarak kalmasını savunmak, Gezi parkından bile rant devşirmeye kalkışan bu gözü kararmış doğa ve yeşil düşmanı piyasacı anlayışa karşı; "itiraz etmek", anayasal protesto hakkını kullanmak, basın açıklamaları yapmak, on bin kişiyi aşan sayıda yurttaştan imza toplamak ve park karşıtı bu girişimleri resmi yollarla durdurmak üzere davalar açmak en temel yurttaşlık görevidir.

Bu demokratik girişimler karşısında, gencecik çocuklarımızın hayatını kaybetmesine, sakat kalmasına yol açan biber gazı ve fişekleri başta olmak üzere ölümcül polis şiddeti ile karşılık verilmesi karşısında, ülkenin dört bir yanında kendiliğinden tepki oluşmasından, parkın korunmasına bile izin vermeyen bir yaklaşımın hayatlarının her aşamasında özgürlüklerini kısıtlayacağından endişe duyan milyonların ülkenin 80 ilinde demokratik ve barışçıl yöntemlerle protesto haklarını kullanmalarının neresinde suç olabilir?

Defalarca söylediğimizi bir kez daha yineleyerek devam edelim; mutlaka bir suçlu aranacaksa ilgili kurulların ve mahkemelerin durdurma - iptal kararlarına rağmen ve on bin kişinin imza ile, milyonlarca yurttaşın sokaklardan protesto ederek karşı çıktığı bu girişimi hayata geçirebilmek için polise biber gazı fişeklerini ölümcül biçimde kullanma yetkisini verenler, uyguladıkları şiddetle; Ethem Sarısülük'ün, Medeni Yıldırım'ın, Ali İsmail Korkmaz'ın, Abdullah Cömert'in, Ahmet Atakan'ın, Hasan Ferit'in, Mehmet Ayvalıtaş'ın ve Berkin Elvan'ın ölümüne neden olanlar bu somut suçlardan mevcut görüntüler, ifadeler, beyanlar, tanıklıkları içeren deliller üzerinden yargılanmalı ve suçları sabit görülenler en ağır cezayı almalıdır.

GEZİ direnişine dair süreç bu kadar net ve berrak olmasına rağmen;

Sadece eski İstanbul diye tabir edilen Beyoğlu-Taksim bölgesinin değil, Şişli, Beşiktaş, Eminönü, Fatih bölgeleri de dahil Avrupa yakasının geniş bir alanında şehrin nefes alabileceği nadir yeşil alanlardan birine, "GEZİ Parkına" sahip çıkmanın suçu "Ağırlaştırılmış Müebbet"e dönüştürülmüş durumda.

Şaka değil ülkemizdeki olağan hayatın çıplak, yakıcı ve tahammül edilemez bir gerçeği olarak; Anayasal kuruluş olan Mimar ve Şehir plancıları oda yetkililerinin kamu adına şehrin merkezindeki bir parka sahip çıkan tutumları, yani itiraz dilekçeleri vermeleri, dava açmaları ve şehrin duyarlı kurum ve kuruluşları ile birlikte "Taksim Dayanışması" adı altında GEZİ park olarak kalsın talepli 10.000'i aşkın imza toplamaları, basın açıklamaları yapmaları "Ağırlaştırılmış Müebbet hapis" ile cezalandırılıyor.

Tıpkı,

acil ameliyat gerektiren hastasına müdahale ettiği için bir hekime ağırlaştırılmış müebbet cezası verilmesi gibi, öğrencilerinin nitelikli eğitim almasını isteyen bir öğretmene, gerçekleri haberleştiren gazeteciye, müvekkili savunmak için dilekçe sunan bir avukata müebbet hapis cezası verilmesi gibi...

Bir kez daha ilan etmek istiyoruz.

GEZİ parkına sahip çıkmak suç değildir. Parka sahip çıkanlara yönelen polis şiddetine tepki göstermek suç değildir. Bu süreçte polis şiddeti ile hayatını kaybeden ve yaralanan gençlere sahip çıkmak suç değildir. İki defa beraat etmiş oda temsilcilerini "Ağırlaştırılmış müebbet" ile cezalandırmaya kalkmak hukuk değildir. Ülkemizde adalete olan inancın kırıntısına bile yer bırakmayan bu anlayış demokratik olmadığı gibi meşru da değildir.

Taksim Dayanışması olarak bu hukuksuzluğu reddediyor, başta Gezi parkı park olarak kalsın diye, ilk günden Mimarlar Odası adına yasal girişimleri başlatan Mimarlar Odası Çevre Etki Değerlendirme Kurulu sekreteri Mimar A.Mücella YAPICI, mevcut yasa ve yönetmeliklere uymayan kararlara karşı Şehir Plancıları Odası Başkanı olarak itiraz dilekçeleri yazan Şeh. Plancılar Odası o dönem Başkanı Tayfun KAHRAMAN ve Mimarlar Odasının yetkili avukatı olarak GEZİ parkına dair bütün davaları açan ve takip eden Av. Ş.Can ATALAY olmak üzere GEZİ bahanesiyle yapılmakta olan bütün bu hukuk dışı davalara son verilmesini talep ediyoruz.

Gezi, bu ülke tarihinin en demokratik, en barışçıl, en yaratıcı, en katılımcı, en kapsayıcı, en kitlesel hareketidir. Hep birlikte konuşup karar vermenin, fikri ve hayatı paylaşmanın, yaşama her boyutu ile sahip çıkmanın duvar yazısı olmuş halidir. Ölümcül polis şiddetine karşı her şehirde yankılanan barışçıl ve haklı tepkinin adıdır.

Başta GEZİ parkı olmak üzere ülkemizin yeşiline, doğasına, kaynaklarına sahip çıkacak demokratik bir ülke mücadelesinden vazgeçmeden delillere dayanan objektif ve tarafsız yargılama yapan bir adalet sistemi kuruluncaya kadar mücadeleye devam edeceğiz. Arkadaşlarımızı, meslektaşlarımızı yalnız bırakmayacağız!

TAKSİM DAYANIŞMASI